

af disse, og at der for den Opfattelse, som er det ærede Medlem Hr. J. P. Niensens og Socialdemokraternes overhovedet, intet Grundlag findes. Jeg gad da ogsaa spurgte, hvorfor Samfundets Hjælp til arbejdsløse, som ikke længere kan faa vedtægtsmæssig Hjælp, fordi de har opbrugt denne, skulde forme sig ganske nøjagtigt efter de Forsikringsbeløb, som de vedkommende maatte have erhvervet sig Retten til gennem deres Præmiebetalinger, men som de allerede har opbrugt.

Naar det ærede Medlem Hr. Ståuning udtaler, at Cirkulæret af 11. Februar maa staa som en fast og ufravigelig Regel for ekstraordinær Hjælp, som overhovedet ikke kunde undergaa Forandringer, forekommer det mig, at der i en saadan Paastand overhovedet ikke findes nogen virkelig Mening; thi Loven bestemmer positivt, at der skal indtræde Ændringer fra 1. April med Hensyn til Understøttelsernes Størrelse. Endelig maa det ærede Medlem Hr. Ståuning ikke glemme, at der mellem den 11. Februar og den Dag, da Cirkulæret af 21. Marts udsendtes, ligger den Begivenhed, at Lockouten var traadt i Kraft, og dermed fulgte den Ret til Ændring i Reglerne, som er nedlagt i § 31, Stykke 2, og dermed fulgte ogsaa, at Ændring maatte ske paa Grundlag af Arbejdsdirektoratets Opgørelse af Fondens sandsynlige Underskud. Følgen deraf maatte blive en Nedsættelse af Understøttelserne, medmindre Henvendelse skete til Bevillingsmyndighederne om at faa yderligere Beløb stillet til Disposition. En saadan Henvendelse skete i Januar Maaned, for at man kunde opretholde Understøttelserne paa Maksimumshøjden i Januar Kvartal. Men jeg kunde ikke finde, at det paa det Tidspunkt, da denne Opgørelse forelaa, var muligt at rette en saadan Hensetting til den høje Rigsdag, og jeg fandt det i og for sig heller ikke rimeligt.

Nu har det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen været inde paa at omtale den Opgørelse, der foreligger fra Arbejdsdirektoratet over de Midler, der antagelig vil udkræves for i Finansaaret 1922—23 at holde Understøttelserne oppe paa den hidtidige Højde, og han mente, at der ikke forelaa nogen som helst Basis for en saadan Bedømmelse af Situationen som den, der er tilgaaet Ministeriet fra Arbejdsdirektoratet. Det ærede Medlem sagde: Har man noget som helst at holde sig til, ved man noget om, hvad de ekstraordinære Understøttelser andrager i Januar Kvartal? Ja, det undrer mig, at det ærede Medlem, da han dog synes at vide, hvilke Indtægtsbeløb for

Kasserne man har regnet med i Finansaaret 1922—23, ikke skulde vide, paa hvilket Grundlag denne Opgørelse er truffet. Thi som jeg ogsaa nævnte i min Udtalelse i Gaar, maa det Beløb, som Fonden skal udbetale i Januar Kvartal 1922, anslaaes til at andrage mindst 12 Mill. Kr. Dette Tal fremkommer efter Opgørelse af det Beløb, der allerede er udbetalt, og ved at sammenligne de Hjælpekasser, der allerede har foretaget Rekvision, og de Kasser, fra hvilke en saadan endnu ikke foreligger. Men naar man i Løbet af dette ene Kvartal har anvendt mindst 12 Millioner, synes det mig at være en meget ædruelig Bedømmelse af Kravene for de kommende 4 Kvartaler, naar man regner med en mulig Udgift af 30 Millioner i Finansaaret 1922—23 under Hensyn til den foreliggende overordentlig store Arbejdsløshed. Selv om man maa haabe, at Lockoutens Afslutning i væsentlig Grad maa formindske denne, kan Arbejdsløsheden dog ikke i den allernærmeste Fremtid blive bragt ned mod det, som er den normale Arbejdsløshed. Det forekommer mig derfor, som sagt, at være en ret ædruelig Overvejelse af Forholdene, som Afgørelsen er truffet paa Grundlag af. Og selv om man til den Bevilling til Fonden paa 5 Millioner, som er søgt paa Finansloven i Aar, føjer paa Tillægsbevillingen yderligere en Bevilling paa 5 Millioner, bliver der dog for Fonden, naar der ved Regnskabsaarets Udløb skal være en Kassebeholdning af 2 Millioner, hvad der jo skal være ifølge Loven, et Deficit paa ca. 16½ Million.

Under disse Omstændigheder forekommer det mig at være en Pligt at handle saaledes, som der fra Ministeriets Side er handlet gennem Cirkulæret. Det er ogsaa et Standpunkt, der har vundet Tilslutning fra et stort Flertal indenfor Arbejdsnævnets Afdeling C, der har med disse Sager at gøre, et Flertal, der bestod baade af Arbejdsgivere, kommunale Repræsentanter og Rigsdagsrepræsentanter. Det skulde glæde mig særdeles, om det skulde vise sig, at Arbejdsløsheden i det kommende Finansaar antager mindre Dimensioner, saaledes at der ikke bliver Brug for de Beløb, som man her har regnet med; men jeg tør desværre ikke tænke mig Muligheden af, at Arbejdsløsheden skulde i en nær Fremtid gaa saaledes ned, at man ikke maa have til Disposition et Beløb, der nærmer sig henimod de 16½ Mill. Kr., som er det Minimum, der maa være til Disposition i Henhold til denne Opgørelse.

Det ærede Medlem Hr. Ståuning spurgte i denne Sammenhæng, idet han atter vendte